

РЕШЕНИЕ

№ 985

гр. Стара Загора, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александър Георгиев

при участието на секретаря Ралица Цв. Димитрова
като разгледа докладваното от Александър Георгиев Гражданско дело №
20235530100308 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правна квалификация чл. 422 ал.1 ГПК вр.чл.415 ГПК.

Делото е образувано по искова молба от ЕООД „ВиК“Стара Загора против З. Д. Т. с претенции по чл.415 вр. чл.422 ГПК, вр.чл.79,ал.1 и чл.86 ЗЗД за признаване за установено по отношение на ответника дължимостта на вземането на ищеца за неплатени суми за използвана и отведена вода за имот на потребителя в с.Зимница, община Мъглиж, по 31броя фактури за предоставени и незаплатени ВиК услуги за периода от 01.10.2019г. до 03.08.2022г., както и мораторна лихва от 116,29лева за забавено плащане за периода от 08.11.2019г. до 07.10.2022г., за които се е снабдил със заповед за изпълнение по ч.гр.д.№ ****г. по описа на Старозагорския районен съд.

Ответницата З. Д. Т., която не е намерена на адреса ѝ в град Стара Загора – идентичен с този, посочен по регистър „Население“, като въпреки залепеното уведомление, същата не изпраща писмен отговор, като според извършената справка същата няма сключени актуални трудови договори.

Ответникът З. Д. Т., чрез назначения си особен представител адв.М., представя подробен писмен отговор, в който оспорва изцяло исквете като неоснователни.Неговата доверителка не била потребила количествата вода, посочени във фактурите, като вземанията по тях не били падежирани и изискуеми.

Ищецът твърди, че била открита партия в ЕООД “Водоснабдяване и канализация” с № **** за водоснабден имот в село Зимница, общ. Мъглиж, обл. Стара Загора на името на З. Д. Т.. С ползването на съответните услуги между експлоатационното дружество и потребителя възниквали договорни отношения, по силата на които ЕООД “ВиК” се задължил да доставя питейна вода до имота на абоната, а той се задължавал да заплаща стойността ѝ след извършен отчет от инкасатор на използваните количества. При закъснения в плащанията се начислявали лихви съгласно чл. 40. ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. По горепосочената партия имало неизплатени в срок задължения към дружеството, което представлявали в размер на 707,34 /седемстотин и седем и тридесет и четири стотинки/, произтичащи от предоставени и незаплатени ВиК, услуги в периода от 01.10.2019г. до 03.08.2022г., за което били издадени 31 бр. фактури, както и лихви за забавено плащане в размер на 116,29 лева /сто и шестнадесет лева и двадесет и девет стотинки / за период от 08.11.2019г. до 07.10.2022г. За този период било извършвано ежесмесечно отчитане и начисляване на ползваните ВиК услуги в имота на потребителя, находящ се в село Зимница, общ. Мъглиж, обл. Стара Загора. Отчитането на количествата доставена и отведена вода било обективизирано чрез запис в електронен

карнет за партидата па ответника и ставало през текущия месец, като платежния документ - *фактура* за тях се издавала до края на текущия месец. Срокът за заплащане на дължимата сума по него бил 30 дни от датата на издаване на документа /задължение регламентирано в Общите условия за предоставяне на ВиК, услуги на потребителите чл. 33, ал. 2 от действащите ОУ и чл. 31, ал. 2- старата редакция на ОУ в сила до 27.09.2014г. вр. е чл. 40 от Наредба № 4/ 2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи/. В процесния случай за количеството доставена и отведена вода за имота на потребителя били издадени 31 бр. фактури, сумите, по които не били заплатени. Срещу З. Д. Т. от гр. Стара Загора от страна на ищцовото дружество ЕООД „Водоснабдяване и канализация” - гр. Стара Загора с подадено заявление по реда на чл. 410 от ГПК и във връзка с него била издадена заповед за изпълнение на парично задължение № *****г. по ч.гр.д. № ****г. по описа на Районен съд Стара Загора, с която на длъжника било разпоредено да заплати на ЕООД „Водоснабдяване и канализация” - гр. Стара Загора, както следва: 707,34 лева за главница, 116,29 лева - лихва върху тази сума за периода от 08.11.2019г. до 07.10.2022г. законната лихва от датата на подаване на заявлението 24.10.2022г. до окончателното заплащане на сумата 25 лева държавна такса. Предвид обстоятелството, че издадената заповед била връчена на длъжника по реда на чл.47, ал. 5 от Гражданско процесуалния кодекс, Районен съд Казанлък бил дал на заявителя, ЕООД „Водоснабдяване и канализация” гр. Стара Загора, указания да предяви иск относно вземането си по реда на чл. 415, ал. 2 вр. е чл. 415. ал. 1, т. 2 от ГПК. Моли съда да признае за установено по отношение на ответника З. Д. Т., ЕГН *****, адрес - ***** че дължи да заплати на ЕООД „Водоснабдяване и канализация” гр. Стара Загора. ЕИК 833066300, със седалище и адрес на управление гр. Стара Загора, ул. „Христо Ботев” № 62, представлявано от управителя инж. Радостин Иванов Миланов сумата 707,34 /седемстотин и седем и тридесет и четири стотинки/, произтичащи от предоставени и незаплатени ВиК услуги в периода от 01.10.2019г. до 03.08.2022г., за което били издадени 31 бр. фактури, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 24.10.2022г. до окончателното заплащане на сумата, както и лихви за забавено плащане в размер на 116,29 /сто и шестнадесет лева и двадесет и девет стотинки/ за период от 08.11.2019г. до 07.10.2022г., претендирана на основание чл. 40, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, въз основа на приложен лихвен лист-извлечение от сметките, за което задължение били издадени платежни документи, както и да осъди ответника да заплати на ищеца направените по ч.гр.д. ****г. по описа на Районен съд Стара Загора, разноски в размер на 25 /двадесет и пет/ лева, включващи заплатената държавна такса по следната банкова сметка: банка „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА КАПКА” АД-Стара Загора, IBAN BG 45 CECB 9790 1037 2874 00. Претендира присъждане и на направените по делото разноски.

В писмения отговор ответникът не спори, че съгласно договор между страните била открита партида в ЕООД „Водоснабдяване и канализация” с № **** за водоснабден имот в село Зимница, общ. Мъглиж, обл. Стара Загора на името на З. Д. Т.. Не се спори относно характера на облигационното отношение, условията на неговото изпълнение, количеството, качеството и измерването на услугата. Спорен бил въпросът за това дължи ли ответницата на ищеца горепосочената сума? ЕООД „ВиК” се задължавал да доставя питейна вода до имота на абоната, а той се бил задължавал да заплаща стойността ѝ след извършен отчет от инкасатор на използваните количества. При закъснения в плащанията се били начислявали лихви съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. По горепосочената партида имало неизплатени в срок задължения към дружеството, в размер на 707,34 /седемстотин и седем и тридесет и четири стотинки/, произтичащи от предоставени и незаплатени ВиК, услуги в периода от 01.10.2019 г. до 03.08.2022г., за което били издадени 31 бр. фактури, както и лихви за забавено плащане в размер на 116,29 /сто и шестнадесет лева и двадесет и девет стотинки/ за период от 08.11.2019г. до 07.10.2022г. За този период било извършвано ежемесечно отчитане и начисляване на ползваните ВиК услуги в имота на потребителя, находит се в село Зимница, общ. Мъглиж, обл. Стара Загора. Отчитането на количествата доставена и отведена вода било обективизирано чрез запис в електронен карнет за партидата на ответника и ставало през текущия месец, като платежния документ - *фактура* за тях се издавал до края на текущия месец. Срокът за заплащане на дължимата сума по него била 30 дни от датата на издаване на документа /задължение регламентирано в Общите условия за предоставяне на ВиК, услуги на потребителите чл. 33, ал. 2 от действащите ОУ и чл. 31, ал. 2 - старата редакция на ОУ в сила до 27.09.2014г. вр. е чл. 40 от Наредба № 4/2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи/. В процесния случай за количеството доставена и отведена вода за имота на потребителя били издадени 31 бр. фактури, сумите, но които не били заплатени. Срещу З. Д. Т. от гр. Стара Загора от страна на ищцовото дружество ЕООД „Водоснабдяване и канализация” - гр. Стара Загора било подадено заявление по реда на чл. 410 от ГПК и във връзка с него била издадена заповед за изпълнение на парично задължение № ***** г. по ч.гр.д. № ****г. по описа на Районен съд Стара Загора, с която на длъжника било разпоредено да заплати на ЕООД „Водоснабдяване и канализация” гр. Стара Загора, както следва: 707,34 лева за главница, 116,29 лева - лихва

върху тази сума за периода от 08.11.2019 г. до 07.10.2022г. законната лихва от датата на подаване на заявлението 24.10.2022 г. до окончателното заплащане па сумата 25 лева държавна такса. Предвид обстоятелството, че издадената заповед била връчена на длъжника по реда на чл.47. ал. 5 от Гражданско процесуалния кодекс, Районен съд Казанлък бил дал на заявителя ЕООД „Водоснабдяване и канализация“ гр. Стара Загора, указания да предяви иск относно вземането си по реда на чл. 415, ал. 2 вр. с чл. 415, ал. 1. т. 2 от ГПК. Ищецът молил Съда да признае за установено по отношение на ответника З. Д. Т., ЕГН *****, адрес - ***** че дължи да заплати па ЕООД "Водоснабдяване и канализация" гр. Стара Загора, ЕИК 833066300, със седалище и адрес на управление - гр. Стара Загора, ул. „Христо Ботев“ № 62, представлявано от управителя инж. Радостин Иванов Миланов сумата 707,34 /седемстотин и седем и тридесет и четири стотинки/, произтичащи от предоставени и незаплатени ВиК, услуги в периода от 01.10.2019г. до 03.08.2022г., за което били издадени 31 бр. фактури, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 24.10.2022г. до окончателното заплащане на сумата, както и лихви за забавено плащане в размер на 116,29 /сто и шестнадесет лева и двадесет и девет стотинки/ за период от 08.11.2019г. до 07.10.2022г., претендирана на основание чл. 40, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, въз основа на приложен лихвен лист-извлечение от сметките, за което задължение били издадени платежни документи, както и да осъди ответника да заплати на ищеца направените по ч.гр.д. ****г. но описа на Районен съд Стара Загора, разноски в размер на 25 /двадесет и пет/ лева, включващи заплатената държавна такса. НАРЕДБА № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, Издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, обн. ДВ, бр. 88 от 8.10.2004, определяла кръга на потенциалните абонати на водоснабдителните дружества, но кой от всички тях щял да се счита за потребител на услугите им за всеки конкретен случай, се преценявало на базата на допълнителни критерии, извлечени от същия нормативен акт. На първо място, за да бъде ангажирана отговорността на ответницата по чл. 3 от Наредба № 4 за заплащане на консумирана вода за процесния имот, засечена от централния водомер, тя би следвало да е потребител на ищцовото дружество за услугите, които то предлагало. В чл. 1 от Общите условия са регламентирани отношенията между водоснабдителното дружество и потребителите на предоставяните водоснабдителни и канализационни услуги. В чл. 2 от Общите условия било дадено определение на понятието "потребители на ВиК услуги". Потребители на водоснабдителни и канализационни услуги били: юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти, за които се предоставяли ВиК услуги, юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти етажна собственост и др. Определено било още, че потребител бил наемател на имот, за който се предоставяли ВиК услуги. Ищецът не сочил доказателства, че ответницата била собственик, притежател на ограничени вещни права, наемател или ползвател на имота към датите на предявените вземания и, че живеела в него - т.е. кръга на лицата потребители по смисъла на чл.3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Очевидно било, че същата не била намерена на този адрес, както и нямало данни как бил съставян електронния карнет и за автентичността и достоверността на съставяните електронни фактури. Дефиниция на понятието „електронна фактура“ било дадено в разпоредбата на чл. 217 от Директива 2010/45/ЕС - това била фактура, която съдържала информацията, изисквана съгласно директивата, и издадена и получена в какъвто и да било електронен формат. От значение било да се отбележи, че електронната фактура, както и фактурата на хартиен носител, трябвало да съдържа елементите, които се изисквали с Директивата за ДДС. Съгласно Директивата за ДДС, за да може една фактура да бъде считана за електронна фактура, същата трябвало да бъде издадена и получена в какъвто и да било електронен формат. Това можело да включва фактури под формата на структурирани съобщения (формат XML) или друг електронен формат (като електронно писмо с приложение във формат PDF или факс, получен в електронен не хартиен формат). В контекст на горното, не всички фактури, издадени в електронен формат, можело да бъдат считани за електронни фактури. Фактури, които били създадени и изпратени в електронен формат посредством използването на счетоводен или друг софтуер, и получени на хартиен носител, не били електронни фактури. Фактурите трябвало да отразяват действителните доставки, поради което следвало да бъдат осигурени тяхната автентичност, цялост и четливост. Контролът на стопанската дейност можел да се използва, за да се установи надеждна одитна следа, свързваща фактурите и доставките, като по този начин се гарантирало, че всички фактури (независимо дали били на хартиен носител или в електронна форма) отговаряли на тези изисквания. Съгласно разпоредбите на чл. 233, т. 2 от Директива 2010/45/ЕС, данъчно задълженото лице можело да изпълни задължението си да гарантира автентичността на

произхода и целостта на съдържанието например чрез използването на технологиите, описани в посочената разпоредба: усъвършенстван електронен подпис или електронен обмен на данни (ЕОД). Сами по себе си обаче тези технологии не можели да докажат, че била извършена доставка. Аналогично с постановките, указани в чл. 233, т. 1 и т. 2 от Директива 2010/45/ЕС било изискването, регламентирано в разпоредбата на чл. 114, ал. 6 от ЗДДС. Съгласно тази разпоредба, всяко данъчно задължено лице по избран от него начин осигурявало от момента на издаването им до края на периода на съхранението им автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурите и известията към фактурите, издадени от него или от негово име, както и на получените от него фактури и известия към фактури, независимо от това дали били на хартиен носител, или в електронна форма. Чл. 114, ал. 10 от ЗДДС във вр. с ал. 11 от същата разпоредба регламентирал, че гарантирането на автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата се осигурявало от данъчно задълженото лице чрез всякакъв контрол на стопанската дейност, който създава надеждна одитна следа между фактурата или известието към фактурата и доставката на стоки или услуги, а автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на електронна Фактура и електронно известие към Фактура се осигурявали чрез следните примерни технологии: квалифициран електронен подпис по смисъла на по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (от 28 август 2014 г.) и Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) или 2. електронен обмен на данни; Автентичност на произхода означавало уверение за самоличността на доставчика или на издаващия фактурата/известieto към фактурата от страна на доставчика или от страна на получателя по доставката, в съответствие с § 1, т. 65 от ДР на ЗДДС. Цялост на съдържанието, по смисъла на § 1, т. 66 от ДР на ДОПК, означавало, че съдържанието на фактурата и известието към фактурата не било променено, като форматът на електронна фактура и електронно известие към фактура можел да бъде променен. Гарантирането на автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата се осигурявали от данъчно-задълженото лице чрез всякакъв контрол на стопанската дейност, който създавал надеждна одитна следа между фактурата или известието към фактурата и доставката на стоки или услуги. Тъй като ЗДДС не поставял специфични изисквания за конкретен формат на електронните фактури, следвало да се приеме, че изпращането на PDF файлове по електронен път щяло да се счита за допустим метод на електронно фактуриране, ако били съобразени и изпълнение изискванията, които били предвидени в чл. 114, ал. 6 от ЗДДС. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ, електронен документ бил електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (от 28 август 2014 г.). Подписът на издателя, независимо, че не бил задължителен реквизит на първичния счетоводен документ, бил елемент от задължителната идентификация на търговеца по смисъла на Търговския закон (ТЗ). В чл. 7 от ТЗ било дадено определение на фирма, съгласно което фирма било наименованието, под което търговецът упражнявал занаята си и се подписвал. Тези данни били задължителни за посочване от търговеца в търговската кореспонденция, по аргумент на чл. 13 от ТЗ. В ГПК подробно била уредена материята, свързана с доказателствените средства. Съгласно чл. 183 от ГПК, приложения документ можел да бъде представен и в заверен от страната препис, но в този случай при поискване тя била длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис от него. В противен случай, представеният препис нямал доказателствена стойност. В връзка с горното ищецът не установявал, че ответникът бил „потребител“ на ВиК услугите по смисъла на Наредба № 4 към момента на претендираните вземания, независимо, че на негово име се водила партидата. Сам ищецът сочил, че данните на техническото средство за измерване се отчитали електронно - чрез електронна карнетка, каквото нямало представена по делото. Приложените електронни фактури не отговаряли на изискването за автентичност, подробно развито по-горе. Не се установявало и доказвало, че те били в електронен обмен и били достигнали до знанието на ответника, чието неотменимо право по ОУ на Договора с ищеца било да ги оспори. Оспорва съдържанието и автентичността им, поради липса на формата затова (липса на електронен подпис и справка за електронния обмен на данни между страните). Същите не били установявали доставка на услугата, нямало и връзка с първичния документ, с който се установявало задължението! Сама по себе си една фактура, недостигнала до адреса не установявала факти, обективирани в нея! Ответницата не била потребила претендираните с фактурите ВиК услуги, не била получила информация за тях и задълженията си. Последните не били падежни и изискуеми. Поради които съображения моли съда да отхвърли като неоснователен и недоказан

предявения иск.

В съдебно заседание ищецът е представляван от процесуалния си представител адв.С., която поддържа исковата молба и моли за присъждане на направените по делото и в заповедното производство разноски.

В съдебно заседание ответникът неоткрит на посочения настоящ адрес, не се явява, като вместо него се явява назначения му особен представител адв.М., който оспорва исковите като неоснователни и недоказани.

След като обсъди събраните в хода на производството доказателства, доводите и становищата на страните, съдът намери за установено следното :

По заявление на ищцовото дружество от 24.10.2022г. и на осн.чл.411 ал.3 ГПК Старозагорският районен съд е издал по ч.гр.дело № ****г. /приложено към настоящото дело/, заповед № *****г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която разпоредил длъжника З. Д. Т. да заплати на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД гр. Стара Загора сумата 707,34лв. – главница, представляваща неплатена цена на доставена питейна и отведена канална вода по партида **** за обект на потребление с.Зимница, общ.Мъглиж, за периода от 01.10.2019г. до 03.08.2022г., както и сумата 116,29лв.–мораторна лихва от 08.11.2019г. до 07.10.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от 24.10.2022г. до изплащането ѝ, както и сумата 25лв. – разноски по делото.

Не се спори, че ответникът е абонат на услуга на ищеца, на когото е открита партида с № **** при ищцовото дружество, за имот, находящ се в с.Зимница, община Мъглиж, област Стара Загора – видно и от представената и приета като доказателство по делото справка от Агенция по вписванията-Стара Загора № ****г. за имот, придобит от ответницата чрез покупко-продажба на 18.09.2022г. – ПИ парцел ****с площ по нот.акт 68кв.метра в с.Зимница, община Мъглиж, обл.Стара Загора.

Представени са извлечения от карнета за партида № **** – открита на името на ответницата за абонатен № **** за процесния имот, като за периода са начислени суми на ответника – по представените 31броя фактури по горепосочената партида ****, първата от които е

издадена на 08.11.2019г., а последната – на 08.08.2022г., с абонат № **** – З. Д. Т., като общия размер на задължението по тази партида за посочения период е идентичен с претендирания от ищите – 707,34лева главница и 116,29лева лихва за забава, посочени по представения лихвен лист. Видно от представения и приет като доказателство по делото протокол от 03.09.2020г. за подмяна на водомер, находящият се в имота е подменен, тъй като е бил повреден, като за периода от 04.12.2019г. до датата на смяна на водомера - 03.09.2020г. са начислявани служебно количества вода без водомер.

За изясняване обстоятелствата по делото е назначена съдебно-икономическа експертиза, като според заключението на вещото лице, партидата № **** при ищеца е открита на името на З. Д. Т. за водоснабден имот в с.Зимница, община Мъглиж. През процесния период от 01.10.2019г. до 03.08.2022г. ответницата е била абонат на „ВиК“ЕООД-Стара Загора с абонатен № ****, като по откритата ѝ партида към датата на извършената проверка – 21.09.2023г. няма плащания по процесните 31броя фактури. В имота има един индивидуален водомер с № ****/ и с № ****/ - според досието на абоната. Отчитането да този имот е въз основа на отразени от служителя В.А. реално измерени отчети и служебни отчети, като месечното отчитане се извършва чрез използването на електронен карнет, считано т 01.11.2017г. е преустановено използването на хартиени карнети. За периода е установен разход на използвана питейна вода в размер на общо 293куб.метра за общо 707,34лева и е установено съответствие по документи, подробно анализирани от вещото лице в заключението. Към датата на извършената проверка – 21.09.2023г. няма плащания по процесните фактури. Начислените количества по партидата в електронното досие съвпадат с фактурираните такива. Лихвата за забава на плащането на всяка една от

претендираните фактури, дължима по реда на чл.40,ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и ползване и водоснабдителните и канализационните системи за периода от тридесет и първия ден след издаването на всяка една от фактурите до 07.10.2022г. е в размер на законната лихва за периода – общо 116,29лева.

Съдът възприема изцяло заключението на вещото лице, тъй като същото е компетентно и добросъвестно изготвено, отговаря на поставените въпроси, не е оспорено от страните и кореспондира с останалите ангажирани по делото доказателства.

При така установеното от фактическа страна съдът намира, че предявения иск е основателен. Между страните е сключен договор за доставка на питейна и отвеждане на канална вода, по който ответницата е била потребител на В и К услуга, попадащ в хипотезата на чл.2,ал.3 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „ВиК“ЕООД-Стара Загора, одобрени с Решение № №У-09/11.08.2014г. на ДКЕВР – в качеството ѝ на собственик на имота, за който се предоставят ВиК услуги. По силата на създаденото правоотношение ищцовото дружество е разкрило на ответника партида за имота му, по която да се отчитат консумираните от ответника количества вода. Основното задължение на ответника по този договор е да заплаща ежемесечно извършените от ищеца доставки, като в случай че не стори това, дружеството ищец разполага, съобразно чл. 79, ал.1 от ЗЗД с правото да иска цената да му бъде заплатена. От гореизложеното следва, че „ВиК” ЕООД е доказало сключването на договора и факта, че е доставяло определени количества вода до имота на ответника за процесния период, посочен в исковата молба. В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил задължението си по договора за заплащане на цената на доставената питейна и отведена канална вода.

"ВиК"ЕООД гр.Стара Загора е оператор на водоснабдителни и канализационни услуги и в това си качество доставя водоснабдителни и канализационни услуги на потребителите на ВиК услуги на територията на област Стара Загора, като е налице обвързваща сила на Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от оператора - "ВиК" ЕООД гр.Стара Загора. Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от оператора - "ВиК" ЕООД гр.Стара Загора са общоизвестни и публикувани на сайта на дружеството в интернет и обвързват всички абонати. Редът, начинът и формата за установяване на облигационните отношения по доставката на питейна вода и пречистването на отпадна такава за конкретните имоти и начинът на плащане и разпределение на дължимите суми от абонатите се определят съобразно правилата, предвидени в посочените Общи условия.

Ответникът не установи да е закрил партидата на негово име за ползвани ВиК услуги за периода от време, за което са начислени суми, представляващи цената на ползуваните услуги или пък да е погасил задълженията си към ищцовото дружество.

С оглед основателността на иска за главница, доказан по основание се явява и иска за заплащане на обезщетение за забавено плащане /мораторна лихва/, изчислена съобразно чл.40, ал.1 от Наредба №4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Лихвата по фактурите, издадени през горепосочения период, за забава на плащането на всяка една от неплатените фактури, изчислена от датата на падежа на всяка една фактура до 24.10.2022г./датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение/, е в размер на 116,29лв. След датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение ответника няма извършени плащания.

Следва да бъдат уважени изцяло претенциите на ищцовото дружество по отношение на ответника в размера на посочените дължими суми, както следва – за използвана и незаплатена вода за посочения в заповедта за изпълнение период - в общ размер на 707,34лева и лихва за забава за периода – в общ размер на 116,29лева.

Следва да бъдат присъдени и направените разноски на ищцовото дружество – 1105лева в настоящото

производството – 25лева държавна такса, 480лева – адвокатски хонорар, 400лева – възнаграждение, платено за особен представител и 200лева възнаграждение за експерт, както и направените 25лева по заповедното производство – 25лева ДТ - общо по двете дела - 1130лева направени разноски.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на З. Д. Т., ЕГН ***** от гр.Стара Загора, последен известен адрес ****, съдебен адрес чрез назначения й особен представител адв.С. М. от АК-Стара Загора, гр.Стара Загора, ул.“Хаджи Димитър Асенов“ № 87, ет.6, офис 2,съществуването на вземането на „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕООД, ЕИК 833066300 със седалище и адрес на управление Стара Загора, ул.Христо Ботев №62, представлявано от управителя Радостин Иванов Миланов чрез адв.С., съдебен адрес гр.Стара Загора, ул.”Захари Княжески” № 79, за сумата 707,34лева/седемстотин и седем лева и 34 стотинки/ главница, представляваща неплатена цена за консумирана и незаплатена питейна и отведена и пречистена канална вода по партида № ****, открита на името на З. Д. Т., ЕГН *****, за имот, находящ се в с.Зимница, община Мъглиж, област Стара Загора, за периода от 01.10.2019г. до 03.08.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от 24.10.2022г. до изплащането на вземането, както и сумата 116,29лева/сто и шестнадесет лева и 29 стотинки/–лихва за забавено плащане от 08.11.2019г. до 07.10.2022г., за което е издадена заповед № ****г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.дело № ****г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

ОСЪЖДА З. Д. Т., ЕГН ***** от гр.Стара Загора, последен известен адрес ****, съдебен адрес чрез назначения й особен представител адв.С. М. от АК-Стара Загора, гр.Стара Загора, ул.“Хаджи Димитър Асенов“ № 87, ет.6, офис 2, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕООД, ЕИК 833066300 със седалище и адрес на управление Стара Загора, ул. Христо Ботев № 62, представлявано от управителя Радостин Иванов Миланов, чрез адв.С., съдебен адрес Стара Загора, ул.”Захари Княжески” № 79 сумата от 1105/хиляда сто и пет/лева, направени по настоящото дело разноски, както и 25/двадесет и пет/ лева разноски по заповедното производство.

Банкова сметка, по която длъжникът може да плати сумите: IBAN BG 45 CECB 9790 1037 2874 00 – в“Централна Кооперативна банка“АД-Стара Загора.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Старозагорския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____